VOLVO 244:n MA-TARKASTUS KAJAANISSA 5.10.2007

Terve uros, yksilön voi huoletta päästää läpi terveystarkastuksesta. Kuvassa vas. Aki Tegelberg, Paavo Puheloinen ja Timo Pääkkönen.

Petri Huovinen

Kun aivan nuorukaisesta lähtien ajaa tietynmerkkisillä Voimavaunuilla ja oppii pitämään niitä luotettavina käyttöautoina, täytyyhän se lopulta uskoa. Ei enää kannata vaihtaa. Hankittuaan ajokortin v. 1982 Timo Pääkkönen hankki ensimmäiseksi ajokikseen Finn Datsunin, mutta jotenkin Volvot alkoivat houkuttaa, varsinkin 100- ja 200-sarja huhuilivat seireenien tavoin puoleensa. Ostettuaan ensimmäisen 244 Volvon vuosimallia 1977 vuonna 1985, on Pääkkösten perheessä ollut vähintään yksi 200-sarjan Volvo käyttöautona. Kysyin Timolta, miksi juuri 100- ja 200-sarja, hän vastasi epäröimättä "tuttu, turvallinen, yksinkertainen perusauto". "Käyttöautoiksi" hankitut kulkineet ovat kuitenkin hieman erikoisempia malleja, jotka tuppaavat jossain vaiheessa lipsahtamaan MR-kilpiin, kuten nykyisellekin "käyttöautolle", 244 GLE R-Sportille -82 käynee tulevaisuudessa. Maallikon silmään yksilö on nyt jo virheetön sekä sisältä ja ulkoa että pellin alta.

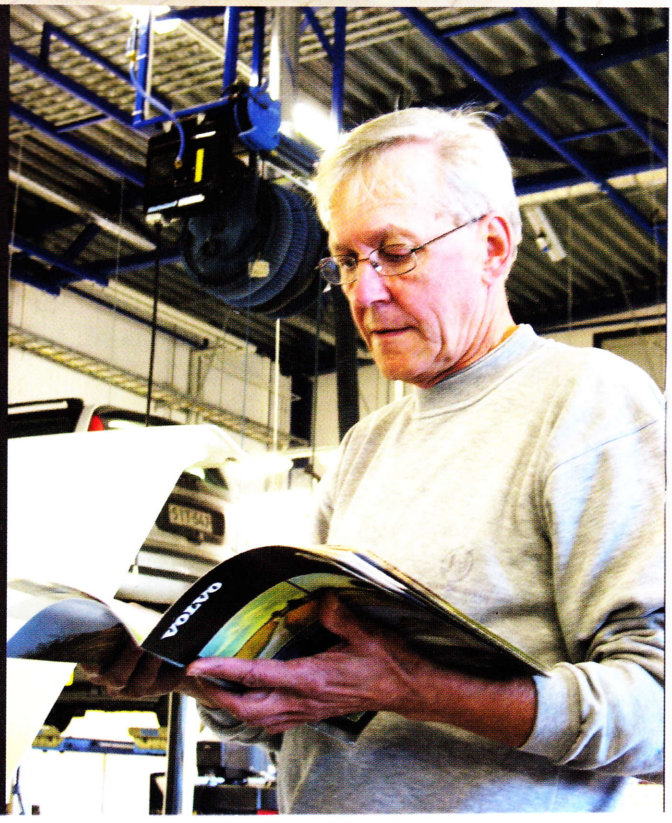

Ma-tarkastaja Puheloinen tutustuu tuiki tärkeään oheiskirjallisuuteen.

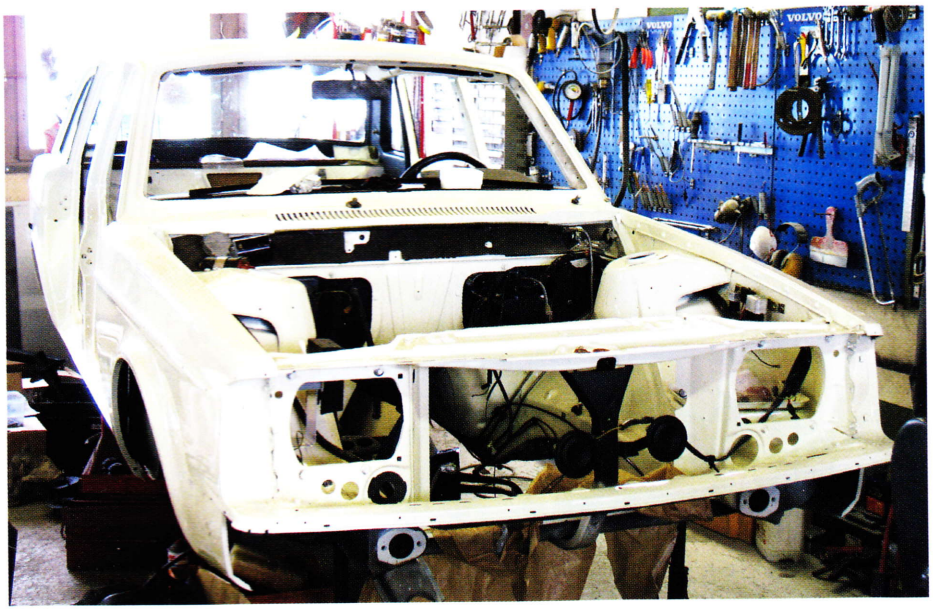

Kori on saanut jälleen väriä poskilleen, kokoaminen voi alkaa.

HANKINTA

Puhdasverinen " Assembled in Canada" Jenkkimalli 244 DL 1980 seisoi pienoisessa alennustilassaan, ei pahassa, mutta kuitenkin, Kajaanissa Tukkumannin auto Oy:n pihamaalla puolenkymmentä vuotta sitten, josta sitä tarjottiin Timolle ostettavaksi. Kajaanin kokoisessa kylässä paikallisen autokansan keskuudessa kyllä otolliset ostajauhrit tunnetaan ja paikallistetaan nopeasti. Volvon ensimmäinen omistaja, lääk.tri. Pekka Jauhonen, oli jättänyt sen siihen myyntiin. Se tavallinen tarina, ajokki ei ollut kelvannut katsastusmiehelle. Yhtä ja toista muutakin ropaamista oli vuosikymmenten yhteisen taipaleen aikana päässyt kertymään. Lähinnä aikaresurssit olivat vaatineet tri. Jauhoselta uuden auton ostoa, joten aikoinaan opiskeluaikoina Amerikasta uutena 1980 ostettu perheen uskollinen palvelija sai väistyä. Volvoon oli korroosio päässyt puraisemaan, joskaan ei toivottomasti. Vesipumppu vuoti lähes lorisemalla moottoripuolella, mutta muuten kokonaisuus oli huomattavan asiallinen huolimatta pikku puutteista ja vioista. Eduksi tälle yksilölle oli se, että matkaa oli mittariin kerryttänyt vain yksi omistaja. Hankintapäätös syntyi osapohjalta, paljon mielenkiintoista palikkaa siitä irtoaisi ja hinta muodostui asialliseksi. Volvo vyörättiin Sotkamoon maatilalle talliin talteen ja neljä vuotta kestänyt seisonta-aika alkoi.

KÄYTTÖKUNNOSTUS

Pääkkösen perheeseen ryhdyttiin ostamaan syntyneen tarpeen myötä toista käyttöautoa ja kuinka ollakaan Timon vaimo, Riitta Pääkkönen puuttui asioiden kulkuun omalla järkevällä tavallaan. Mitä sitä hulluja ostamaan jälleen yhtä lisää, kun entisiäkin oli Sotkamon maatilalla useita, jopa taivasalla. Sir on hyvä vain ja kunnostelee sieltä yhden aarteistaan katsastuskuntoon. Tarkemmin laaniaan tutkittuaan, talleihinsa kurkittuaan ja materiaaliin perehdyttyään Timo päätti ottaa Jenkin ajoon.

Seurasi käyttökunnostus. Ammatikseen ajoneuvojen peltejä kupertelevalle miehelle alustan ruostevauriot eivät olleet ongelma ja ne tulivat tehtyä kerralla MR-kelpoisesti. Vesipumppu omasta varastosta paikalleen vuotavan tilalle, jarrujen tarkastukset ja herkistelyt sekä yleisen ilmeen kohottaminen olivat työlistalla tässä vaiheessa. Katsastus sujui Timon kertoman mukaan yllättävän vaivattomasti, suorastaan helposti ja vähin remontein. - Mutta mopo tuppaa karkaamaan joskus kokeneenkin käsistä; kertoi Timo.

MR-LEIMAAN

Takalokasuojien kaaret vaativat hieman ehostusta, Timon silmä sanoi, joten sellaiset rälläköitiin irti Sotkamon laanilla olleesta kovapeltisestä keulakolariyksilöstä. Ensin vakaa aikomus oli rajoittaa remontti vain tähän pienenpieneen "plastiikkakirurgiseen" toimenpiteeseen, mutta kuten tarkkaavainen lukija jo arvaa, näin ei käynyt, koko auto meni purettaviin, kokonaan. Auto käytiin kauttaaltaan läpi nippeli nippeliltä. Osakokonaisuudet vaihdettiin uusiin tai uudenkaltaisiin. Moottori avattiin, kunnostettiin ja maalattiin. Jossain historiansa hämärissä Jenkkiin oli vaihdettu manuaalinen vaihteisto korvaamaan temppuilevaa automaattia. Automaattivaihteiston etsintä ja hankintatoimet alkoivat, mutta sitten jossain tallikeskustelussa pälkähti päähän, että minnekähän ja mihin romunkeräykseen se alkuperäinen AW-loota olisi mahtanut joutua? Soitto auton ensimmäiselle omistajataholle tuotti erinomaisen positiivisen tuloksen. Laatikko kaikkine tykötarpeineen ja polkimineen löytyi Pekka Jauhosen varastoista! Tri Jauhonen ihmetteli itsekin kovasti, mikä kumman johdatus oli jättänyt kyseiset osat talteen kaiken elämän myllerryksen keskellä. Volvossa palvelee nyt kunnostettuna alkuperäinen vaihdelaatikko. Tärkeimmät korityöt oli jo tehty käyttökunnostuksen yhteydessä, mutta silti se tarkastettiin, käytiin läpi ja suojattiin huolella. Tällainen Amerikan mantereella Kanadassa valmistettu yksilö vaatii hieman perusteellisempaa eri katalogeihin ja esitteisiin perehtymistä siksi, että museotarkastettaessa kokonaisuus on varmasti oikein varusteiden ja materiaalien osalta. Pikaisen tarkastelun jälkeen jenkkien DL näyttäisi vastaavan meikäläisten GL varustetasoa. Sisustus tuli moitteettomaan kuntoon lähinnä erittäin huolellisella puhdistuksella. Parasta tässä projektissa kaiken kaikkiaan oli se, että Volvoon ei ollut sen elinkaaren aikaan missään vaiheessa rakennettu mitään omia "virityksiä", ei sisälle eikä ulos. Ainoa radikaali muutos oli tuo aiemmin tekstissä mainittu vaihteistovaihdos, mutta sekin ratkesi onnellisesti.

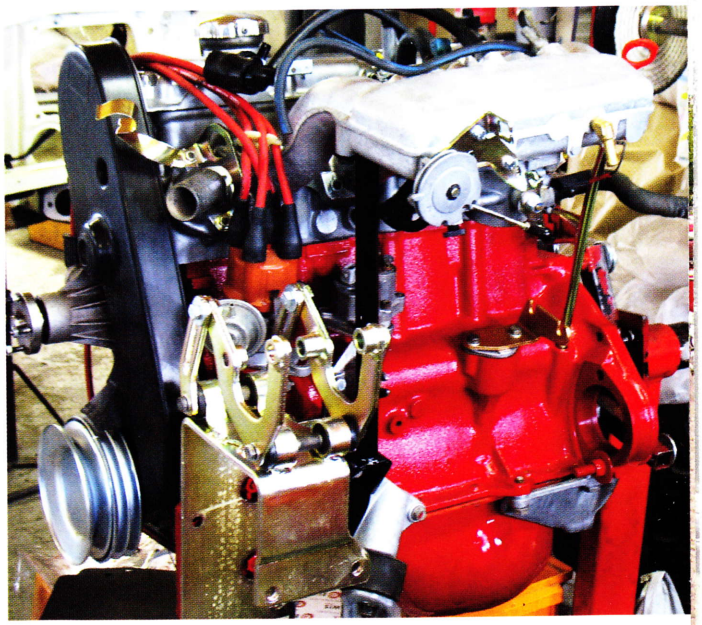

B21F on kunnostettu uusilla tai uudenveroisilla osilla. Tahdistinta ei tarvita, syke on kohdallaan.

Jokainen itse auton entisöinyt henkilö tietää, että vaikka tekstistä jää lukijalle kuva projektin olleen helppo, ei asia kuitenkaan ole aina niin. Homma ei potki tekijäänsä aina huopatöppöset jalassa vaan maihinnousukenkää tulee välillä, motivaatio pukkaa horjahtelemaan. Varsinkin maalauksen pohjatyöt oli se vaihe, jolloin Timon kestokyky asetettiin rajamaille tämän projektin aikana. Hinkattavaa ja hangattavaa tuntui riittävän loputtomiin illasta toiseen. Kirjoittajan mielikuviin Timon Volvot jäävät aina mieleen tinkimättömistä ratkaisuistaan ja ehdottoman tarkasta työnjäljestä, ovatpa ne sitten käyttöautoina tai museoituina. Huvittavana yksityiskohtana rakentaja itse muistelee useimpien projektista kuulleiden kommentit, ihmettelyt ja taivastelut; - Miksi ihmeessä Volvo 244, olisihan niitä harvinaisempiakin autoja tässä valtakunnassa odottelemassa entisöintiä?

Museotarkastus käynnissä. Lisätoimenpiteitä ei tarvita, leikkaus on onnistunut.

PAAVO PUHELOISEN JUTUSTELUA

Museoajoneuvotarkastaja, eläkkeellä oleva katsastusmies Paavo Puheloinen, kommentoi tarkastusta, joka suoritettiin Wetteri Oy:n Kajaanin toimipisteen valoisassa hallissa 05.10.2007, seuraavalla tavalla. Ohessa suora lainaus hänen kirjoittamastaan tekstistä;

"Vaikka ennakkoasenteita ja -kuvitelmia ajokista ei museoajoneuvotarkastukseen valmistautuvalla tarkastajalla saisi ollakaan, on tässä vuosien varrella tullut lähes säännöksi, että mitä nuorempi ajoneuvo, sitä huolettomammin omistaja on valmistautunut tulevaan tarkastukseen. Kunpahan ajokki on vain 25v ja risat. Poikkeus vahvistaa säännön. Vuorossa oli Timo Pääkkösen juuri ja juuri museoikäinen 200-sarjan Volvo. Nähtyämme tarkastajakolleegani Aki Tegelbergin kanssa auton, kävi aika pian selväksi, ettei nyt kyseessä olekaan sellainen, eilen vielä käyttöautona, mutta nyt hädin tuskin päältä pesty ajokki, jonka peräkontti pursuaa sen historian 25-vuotiskauden kaikenlaista tavaraa.

Sovitulla tarkastushetkellä meitä tarkastajia odotti puhtaassa, valoisassa ja lämpimässä hallissa puhdas, tinkimättömästi läpikäyty, loppuun asti tehty ja dokumenteiltaan selvä ajokki. Huolellinen työ ja asioihin perehtyminen oli selvästi aistittavissa koko projektista. Jenkkihistoria selitti sen ulkonäkö ja varusteluero-avuudet. Olipa omistaja nähnyt vaivaa hankkia jopa samanvärisen Volvon myyntiesitteen. Sisustusvertailu siitä oli todella helppo tehdä. Teknistä tietoutta oli yllin kyllin tarjolla, eikä jälkeenpäin selvitettäviä asioita jäänyt roikkumaan. Neljä valokuvaa ja historiikki täydensivät tarvittavia asiapapereita.

No pitäähän sitä aina jotain vastoinkäymistä edes malliksi olla. Kuten tunnettua tässä tapahtumassa tarkastetaan myös moottorin sarjanumero. Siinä sitä puuhaa riitti, koska Timo oli maalannut sen moottorin niin hyvin, ettei siitä numerosta sieltä hankalasta paikasta meinannut mitään tolkkua saada. Vahingosta viisastuu, Timo totesi ja lupasi seuraavalla kerralla ottaa asian paremmin huomioon.

Vaikka kyseessä olikin kaikille niin tuttu Volvon malli (onhan noita vielä vaikka kuinka arkiajokkeinakin), oli ilo saada se näin taltioitavaksi. Erinomaisesti entistettynä se säilyy kauan ja kertoo tuleville polville, millaisia autoja Volvo teki vielä 1980-luvulla. Ja niillähän ajettiin pitkään".

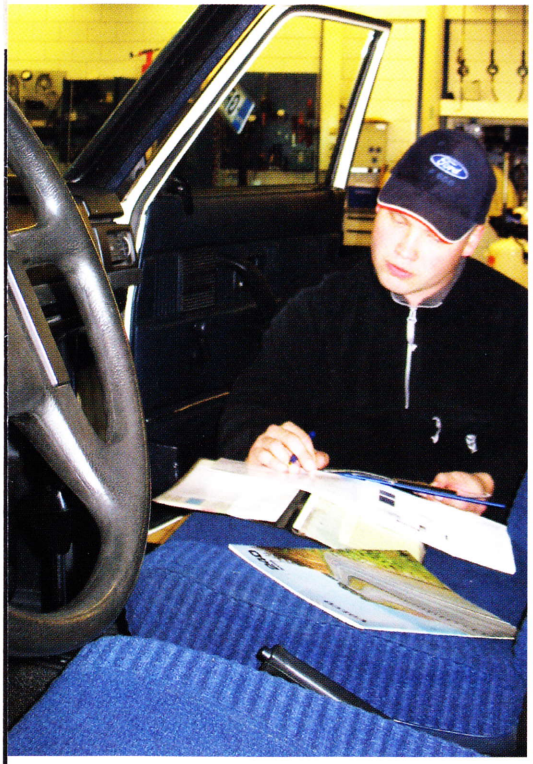

Ma-tarkastaja Aki Tegelberg kirjaa huolella ylös sisustuksen yksityiskohdat. Ei ihottumia.

LOPPUSANAT

Kauhea homma, mutta tulipahan taas tehtyä, Timo toteaa. Aiemmin museotarkastettuja Volvoja Pääkkösten tallin kätköistä löytyy -65 Pyhimys ja -73 144 DL. Seuraavaksi hän aikoo käydä käsiksi jo vuosia omistamaansa mustaan 244 -83 Turboon. Ellei sitten välipalana tule kunnosteltua tällaista hieman järeämpää hyötyajoneuvoa, kuten Volvo F88 -kuormavaunu, jollainen olisi tiedossa paikassa, jota ei suurelle yleisölle toistaiseksi kerrota. Kyseiseen lastivaunumalliin olisi sellaisia omakohtaisia rajapintoja, että hänen isäukkonsa on ajanut vastaavanlaisella maitoa Kainuun Osuusmeijerille. Siinäpä oiva teema kuormurin ympärille...

TIETOA TEKNIIKASTA
Volvo 244 DL 1980, NH-818
Moottori: B21F, 2127 kuutiosenttimetriä.
4 sylinteriä. Bosch K-jetronic polttoaineen ruiskutusjärjestelmä. Teho 107 hp/5250 rpm USA.
Sähköjärjestelmä 12 V, Bosch.
Vaihteisto: Aisin Warner 55 -automaattivaihteisto. 3-portainen. Takaveto.
Jarrut: Nestetoimiset, 2-piirinen, tehostetut levyjarrut.
Akseliväli: 264 cm, Raideleveys: 142/135 cm, Omamassa: 1340 kg.
Ilmastointilaite, sävylasit, keskuslukitus, ohjaustehostin.